2019-2020

ഉണർവ്

ലിറ്റിൽ കൈറ്റ്സ്

-AKG SMARAKA GOVT.HIGHER SECONDARY SCHOOL PERALASSERY

2019-2020

EDITORIAL BOARD

- **ANASWARA K.P**
- **AMAYA.A**
- **AMAL JYOTH**
- **LAKSHMI M.S**

ആമുഖം

പ്രിയരേ,

പെരളശ്ശേരി എ.കെ.ജി സ്മാരക ഗവ.ഹയർ സെക്കണ്ടറി സ്കൂളിലെ ഐ.ടി കൂട്ടായ്മയായ **ലിറ്റിൽ കൈറ്റ്സ്** ക്ലബ്ബിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ ഞങ്ങൾ തയ്യാറാക്കിയ ഡിജിറ്റൽ മാഗസിൻ നിങ്ങളുടെ മുൻപിൽ പ്രദർശിപ്പിക്കുകയാണ്. ഈ വിദ്യാലയത്തിലെ വിവിധ ക്ലാസുകളിൽ പഠിക്കുന്ന ലിറ്റിൽ കൈറ്റ്സ് അംഗങ്ങളാണ് ഇതിലെ സൃഷ്ടികൾ രചിച്ചിട്ടുള്ളത്. പരിസ്ഥിതി പ്രാധാന്യമുള്ള ഈ സമാഹാരം പുതിയ അനുഭവങ്ങളും അനുഭൂതികളും പകരട്ടെ...

സ്നേഹാശംസകളോടെ,
ലിറ്റിൽ കൈറ്റ്സ്

INDEX

1. പ്രളയം പഠിപ്പിച്ച പാഠം..6
2. ഇര...8
3. അപ്പുവിന്റെ കഥ...9
4. അതിജീവനം...11
5. സ്വർഗത്തിലേക്കുള്ള പലായനം.....................................12
6. ഇവിടം ഇങ്ങനെയാണ്...14
7. A REAL STORM CHALLENGER............................17
8. CONSPIRACY...20
9. SUCCESS AN IMPOSTER.......................................22
10. BROKEN WINGS OF BROTHER HOOD................24
11. I TO WE..26
12. न सोचा में वह सपनों का...27

പ്രളയം പഠിപ്പിച്ച പാഠം

കേരളം നേരിട്ടതിൽ വെച്ച് ഏറ്റവും വലിയ ഭയാനകമായ ദുരന്തമയിരുന്ന പ്രളയം. നാം മനുഷ്യർ പ്രകൃതിയെ കൊല്ലുമ്പോഴും അതൊക്കെ നമുക്കൊരു തിരിച്ചടിയായി മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. മനുഷ്യർ പ്രകൃതിയോട് ചെയ്തു. എല്ലാ ക്രൂരതകൾക്കും മറുപടിയായി പ്രകൃതിയാകുന്ന അമ്മ ഭയാനകമായ പ്രളയം മനുഷ്യരുടെ ജീവിത മൂല്യങ്ങളെ കുറിച്ച് വ്യക്തമായ ധാരണ ഓരോ മനുഷ്യരുടെയും മനസിൽ കൊത്തിവെച്ചു. പ്രളയം ഒരു മനുഷ്യസൃഷ്ടിയാണ് എന്ന് നമുക്ക് യാതൊരു സംശയവുമില്ലതെ പറയാനാകും. നമ്മൾ ചെയ്യുന്ന ഓരോ ക്രൂരതേയും പ്രകൃതിയെയും ആഴത്തിൽ വേദനിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരു പ്രളയം ഓരോ മനഷ്യന്റേയും ജീവിതത്തെ തന്നെ മാറ്റിമറിച്ചു. താൻ ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തികളാണ് നല്ലത് എന്ന ധാരണയുണ്ടായിരുന്ന ഓരോ വ്യക്തിയും ജീവിതമാകുന്ന നശ്വരതയെക്കുറിച്ച് കൂടുതൽ ബോധവന്മാരായി. കൂടുതൽ അറിവവുണ്ടായിട്ടും ഒരു മനുഷ്യനും പ്രകൃതിയെ നോവിക്കാതിരിക്കുന്നില്ല.

ഓരോ മനുഷ്യനും അറിവിനോത്ത പക്വത കാണിച്ചില്ല. ലക്ഷങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ പേടിയുടെ ഇരുട്ട് നിറച്ച പേമാരിയോടൊപ്പം കലി തുള്ളിവന്ന പുഴകളും കുന്നുകളും തങ്ങൾ അനുഭവിച്ച ചൂഷണങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഓരോരുത്തരേയുംബോധ്യപെടുത്തി. പതിനായിരക്കണക്കിന് ജീവനുകൾ കവർന്ന് കൊണ്ട് വന്ന പ്രളയം ഓരോ മനുഷ്യരെയും പുതിയ മൂല്യവത്തായ പാഠങ്ങൾ പഠിപ്പിച്ചു. ഓരോ മനുഷ്യന്റെയും വീടുകളും സ്വത്തും മലവെള്ളപ്പാച്ചിൽ എന്നെന്നേക്കുമായി കൊണ്ടു പോയപോൾ ഓരോ മനുഷ്യനും ഉയർത്തെഴുന്നേൽപ്പിൻ നാളുകൾക്കായി പോരാടാൻ തുടങ്ങി. നാം നിസ്സാരമായി കാണുന്ന ഓരോ ചെറുകാര്യങ്ങളും വലുതാണെന്ന് പ്രളയം നമ്മെ പഠിപ്പിച്ചു. ജലം എന്നത് ആർക്കും ഭയമില്ലാത്ത നാം നിസ്സാരമായി കാണുന്ന ഒന്നാണ്. എന്നാൽ അതേ ജലമാണ് കേരളക്കരയെ ആകെ ഭീതിയിലാഴ്ത്തിയത്. ഇത്രയും കാലത്തെ മുഴുവൻ സമ്പാദ്യവും ഒരു നിമിഷം കൊണ്ട് കലിതുള്ളി വന്ന പുഴകളും മറ്റും നമ്മുടെ സമ്മതമില്ലാതെ കൊണ്ടുപോയപ്പോൾ നോക്കി കണ്ണുനീർ ഒഴുക്കാൻ മാത്രമാണ് നമുക്ക് കഴിഞ്ഞത്. ഒരു പ്രളയത്തിലൂടെ പ്രകൃതി നമ്മെ അതിൻ

ശക്തിയെക്കുറിച്ച് ബോധവാൻമാരാക്കി.ഒരു പ്രളയം കൊണ്ട് തന്നെ ഓരോ മനുഷ്യനും മാറി ചിന്തിക്കാൻ ആരംഭിച്ച എന്നതിന് ഉദാഹരണമാണ് 2018 ൽ കേരളത്തെ ആകെ ജലത്താൽ മുക്കിയ പ്രളയം. കേരളക്കരയിൽ നിന്നും പതിനായിരക്കണക്കിനാളുകളുടെ വീടും സ്വത്തും ജീവനും പ്രളയം കവർന്നപ്പോൾ ഓരോ മനുഷ്യനും അതിജീവനത്തിന്റെ പുതിയ തിരകൾ കൊളുത്തി . നാം പുച്ഛരായി നോക്കിയിരുന്ന കടലിന്റെ മക്കളായ മുക്കുവൻമാരും മറ്റും ഐക്യത്തോടെ ഓത്തൊരുമിച്ച് കേരളത്തിന് പുതു ജീവൻ നൽകാൻ ശ്രമിച്ചു . ഒടുവിൽ അവരുടെ ശ്രമങ്ങളും ചരിത്രത്തിന്റെ താളുകളിലെഴുതപ്പെട്ടു . പരസ്പരം ശത്രുതയില്ലാതെ ഓരോ മനുഷ്യനും സഹായിക്കുന്നതോടൊപ്പം ഏതൊരു പ്രശ്നത്തെയും അതിജീവിക്കാനും അവർ പ്രപ്തരായി.ആയിരക്കണക്കിനാളുകൾ പകച്ചുനിന്നപ്പോഴും അവരെരക്ഷിക്കാൻ മുൻ നിരയിലേക്ക് വന്നത് ഓരോ മനുഷ്യനേയും സഹോദരങ്ങളായി കണ്ടിരുന്ന കടലിൻ മക്കളായിരുന്നു. നാം എല്ലാവരും പ്രകൃതിയുടെ ഭയാനകമായ രുദ്രഭാവം കണ്ടവരാണ് ഈ പ്രളയം നമ്മുക്കൊരു പാഠമാണ് നാം നിസ്സാരമായി കാണുന്ന ഓരോ ചെറുകാര്യങ്ങളും വലുതാണെന്ന് പ്രളയം നമ്മെ പഠിപ്പിച്ചു. ഒരു പ്രളയം നമ്മെ പരസ്പരം സഹായിക്കാനും ഏതൊരു പ്രശ്നത്തെയും അതിജീവിക്കുവാനും പ്രകൃതിയെ സ്നേഹിക്കുവാനും പഠിപ്പിച്ചു. ഓരോ മനുഷ്യനും പ്രളയദിനങ്ങളിൽ അതിജീവനത്തിന്റെയും പരസ്പരസഹായത്തിന്റെയും മാധുര്യം അനുഭവിച്ചു പ്രളയം കേരളക്കരയെ ജീവിത മൂല്ല്യങ്ങളെക്കുറിച്ച്ബോധവാന്മാരാക്കുകയും പുതുതലമുറയെ വാർത്തെടുക്കുകയും ചെയ്തു.ഇതുപോലുള്ള ഒരു തലമുറയെയാണ് ഭൂമിക്കാവശ്യം. പ്രകൃതിസ്നേഹവും അതിജീവനവും ഓരോ ജീവിതത്തിലും അത്യന്താപേക്ഷിതമായ കാര്യങ്ങളാണ്. ഓരോ മനുഷ്യനും തങ്ങളുടെ സ്വാർതയോടൊപ്പം നിൽക്കാതെ തനിക്ക് ലഭിക്കുന്നത് മറ്റുള്ളവർക്കും നൽകാനും പ്രളയം പഠിപ്പിച്ചു.സ്വാർത്ഥതയില്ലാത്ത പരസ്പര സഹായം മാത്രം മനസ്സിൽ നിറഞ്ഞ മറ്റുള്ളവരെയും തങ്ങളുടെ കൂടപ്പിറപ്പുകളായി കാണുന്ന ഓരോ മനുഷ്യൻറെയും ഉയർത്തെഴുന്നേൽപ്പാണ് ഒരു പ്രളയം നമ്മെ പഠിപ്പിച്ചത്.

-അമൽ ജ്യോത്

****

ഇര

ഇനിയും വളരാത്തതെന്തേയെന്ന്
ചെടി.
ചുറ്റമിരുട്ടെന്ന് വിത്തും.
മഴയെത്രപെയ്തിട്ടും ഇരുട്ടിനിയും
മാറിയില്ലേ?
ഇല്ല,മാറിയില്ലാ ഇരുട്ടിനിയും.
അതെന്തേ നിനക്കു മാത്രം
ഇരുട്ടിപ്പോഴും.
എനിക്കൊന്നുമറിയില്ല,
ഞാൻ കാണുന്നതൊക്കെയും ഇരുട്ട് മാത്രം.
മുകളിലെന്തോ വീണുകിടക്കുന്നുണ്ടമ്മേ,
മുളയ്ക്കാനാവുന്നില്ല,എനിക്ക് വേദനിക്കുന്നു.
എന്ന്,
ആരോ വലിച്ചെറിഞ്ഞ പ്ലാസ്റ്റിക്
കൂടിന്റെ അടിയിൽ കിടന്ന്
പിടയുന്ന വിത്ത്.

- അശ്വന്ത്.എൻ.വി

****

അപ്പുവിന്റെ കഥ

പക്ഷികൾ ചക്രസീമയിലേക്ക് കലപില കൂട്ടി ചിറക്കടിപ്പുയരുമ്പോൾ അയാളുടെ മനസ്സ് അങ്ങകലെ ജയിലഴികൾക്കുള്ളിൽ ശിക്ഷകാലം ബോമിച്ചുതീർക്കാൻ വിധിക്കപ്പെട്ട മകന്റെ മുഖം തേടുകയാണ്. വിധി വികൃതമാക്കിയ മുഖം കണ്ടെത്തുവാൻ തിളച്ചുമറിയുന്ന സ്നേഹവും, കുറ്റബോധവും അയാളുടെ കണ്ണുകളെ ആത്മാർഥമായി സഹായിച്ചു. പ്രസവവാർഡിനു മുന്നിൽ താൻ അക്ഷമനായി കാത്തുനിന്നതും, കൈയിൽ കിട്ടിയ ഉടനെ ആ ചോരകുഞ്ഞിനെ മാറോടണച്ചതും മനസിലൂടെ മിന്നൽ വേഗത്തിൽ കടന്നുപോയി. മുത്തശ്ശിയുടെ ചൂടും ചൂരും അവനെ യഥാർത്ഥ മനുഷ്യൻ തന്നെയാണ് ആക്കിതീർതത്തെന്ന് മനസിലാക്കാനും മനസ്സിലാക്കാനും താൻ ഏറെ വൈകിപോയെന്ന് ജയിലഴികൾ വളരെ അരോചകമായി വിളിച്ചോതുന്നു. അപ്പു കൊലക്കുറ്റത്തിന് ജയിലിലായെന്ന അയൽക്കാരി സുമതി ചേച്ചി പറഞ്ഞാണ് മുത്തശ്ശി അറിയുന്നത്. പിന്നെ ന്റെ കൃഷ്ണാ! എന്ന നേരിയ ശബ്ദവീചികൾ കേട്ടത് മാത്രമേ ഓർമയുള്ളൂ......... ആശുപത്രിയിൽ പോലും എത്തിയിരുന്നില്ല....മുത്തശ്ശിയുടെ മരണ കാരണം സുമതി ചേച്ചിയാണെന്ന് പറഞ്ഞുനടന്നതു പോലും തങ്ങളുടെ തെറ്റ് മനപൂർവ്വം വിസ്മരിച്ചതിനന്റെ ഭാഗമായിരുന്നു. അപ്പുവിന്റെ പോക്കിനെതിരെ മിഥ്യാവാദങ്ങൾ ഉയർന്നപ്പോഴും അത് തൊണ്ടതൊടാതെ വിഴുങ്ങിയതും ഒരു അച്ഛനും അമ്മയ്ക്കും പറ്റിയ പണി ആയിരുന്നോ? പരദൂഷണങ്ങളെ പരദൂഷണങ്ങളായി മനസിലാക്കാൻ അതിൽ ബിരുദാനന്തര ബിരുദം നേടിയ തന്റെ ഭാര്യയ്ക്കും കഴിയാത്തെ പോയിലെ ദുരൂഹത ഇന്നും അനന്തതയിലാണ് കുടികൊള്ളുന്ന അപ്പുവിന്റെ കഥത്. ഇല്ലായ്മയിലും എല്ലാം തികഞ്ഞവനെന്ന് കാണിക്കാൻ നെമ്പൽ കൊള്ളുന്ന ഒരു യാഥാസ്ഥിതിക മലയാളിയുടെ ചിന്താഗതി തന്നെയാണല്ലോ അന്നും അല്ലാത്ത കാശു മുടക്കി മക്കനെ ദൂരനാട്ടിലേക്ക് ജോലിക്കയയ്ക്കാൻ തന്നെ നിർ ബന്ധിതനാക്കിയതെന്ന് ഓർത്തപ്പോൾ അയാൾക്ക് തന്നോട് തന്നെ പുച്ഛം തോന്നത്തുടങ്ങി. തന്റെ തീരുമാനത്തെ എതിർക്കാനുള്ള ഭയം കൊണ്ടാണോ അവൻ അമ്മയോടും മുത്തശ്ശിയോടും പോവാനിഷ്ടമില്ലെന്ന് മാറി മാറി പറഞ്ഞത്? ഒരു ഉറുമ്പിനെപ്പോലും നോവിക്കാത്ത തന്റെ മകനാണ് ഇന്ന് ആ ജയിലഴികൾക്കുള്ളിൽ ഒരു കൊലപാതികയുടെ വേഷം ആടിതീർക്കുന്നത്.

"മന ഏട്ടാ ...."

ഒരു ഞെട്ടലോടെയാണ് അയാൾ തിരിഞ്ഞ് നോക്കിയത് ഭാര്യയാണ്.

"വെള്ളം ഇറങ്ങുന്ന ഒരു ലക്ഷണവുമില്ല എടുക്കാനുള്ളതൊക്കെ എടുക്ക് തോണി അപ്പുറത്ത് റെഡിയാണ്".

പെട്ടെന്നാണ് അയാൾ യഥാർത്ഥത്തിലേക്ക് തിരിച്ചു വന്നത്. കൈയിൽക്കിട്ടിയതൊക്കെ എടുത്ത് അയാളും ഭാര്യയും തോണിയിലേക്ക് കയറി. "ഒരുപക്ഷേ പെയ്തുതീരാതെ നമ്മളെ മുഴവനായി മുക്കാൻ തുനിയുന്ന ഈ പേമാരി നമ്മുടെ അപ്പുവിന്റെ കണ്ണീരാവും". അയാൾ ഭാര്യയോട് പതിഞ്ഞ

സ്വരത്തിൽ ഇടറിയിടറി പറഞ്ഞു. കുറ്റബോധത്തിന്റെ കാർമേഘം അവരുടെ മനസിലും ഉരുണ്ടുകൂടിത്തുടങ്ങിയിരുന്നു.വ്യഗ്രതയിൽ നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന തോണിയിൽ നിന്ന് പകുതി മുങ്ങിയ വീടിനെ പിന്തിരിഞ്ഞു നോക്കിയപ്പോഴാണ്.എട്ടും പൊട്ടും തീരിയാത്ത കുഞ്ഞുപ്രായത്തിൽ പുതിയൊരു മണ്ണിലേക്ക് പറിച്ചുനടപ്പെട്ട കുഞ്ഞുചെടിയുടെ മനസിലെ ആത്മസംഘർഷങ്ങളുടെ കഥ കണ്ണീരോടെ അവർ മനസ്സിലാക്കുന്നത്. തോണി തുഴഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പെയ്തുതീരാത്ത പേമാരിയിൽ കണ്ണുനീർത്തുള്ളികൾ കണ്ണുകളിൽ നിന്ന് കണ്ണുകളിലേക്ക് പലായനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

-സഞ്ജയ് വി.കെ

****

അതിജീവനം

ഇരയല്ല,
അതിജീവിച്ചവൾ ആണ്!
ആയിരം വീഷപ്പല്ലുകൾ കഴുത്തിലമരുമ്പോഴും
പുലിനഖങ്ങൾ മാറുപിളർക്കുമ്പോഴും
ശ്വാസമടക്കിപിടിച്ച് നിന്നവൾ,
ഇരയെന്ന ചൊല്ലി അപഹാസ്യയാകുമ്പോൾ
പറന്നുപോകാൻ കൊതിച്ച പ്രാണനെ
കൈപിടിച്ച് കൂടെ നിർത്തിയവൾ,
വിചാരണചെയ്യപ്പെടുന്നതും
ശിക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതും നീ,
ഉടഞ്ഞുപോകുന്നത് സദാചാരബോധം
കെട്ടിമുറുക്കിയ പവിത്രമായ ഗർഭാശയം!!
സങ്കടം സഹോദരി,
ശരീരമടിമപ്പെട്ടുപോയെങ്കിലും
ചങ്കുറ്റമുള്ള നിന്റെ മനസ്സ് സ്വതന്ത്രയല്ലോ!
സദാചാരഗ്രന്ഥമോതുന്ന
ഉടുതുണിയിറക്കവും ഇറുക്കവും മഹിമയും!
ഇരപിടിയൻ തേടുന്നതോ
ഒരുപിടി പച്ചമാംസം.
തുടയിൽനിന്നൊലിക്കുന്ന നിൻ
ചുടുരക്തത്തിൽ കൈമുക്കി
കഴുകൻ രചിക്കുന്ന ഇതിഹാസം.

****

സ്വർഗത്തിലേക്കുള്ള പലായനം

തിരുവക്കോട് തെരുവിന്റെ കല്ലുപാകിയ ഇടവഴികളിലൂടെ ഊരിൽ നിന്നുപുറത്താക്കപ്പെട്ട ഒരായിരം ആത്മാക്കൾ ഞരങ്ങി നീങ്ങി.ഇനിയങ്ങോട്ടുള്ള വഴിയേതെന്നറിയാതെ ഉള്ളിൽ തീ നിറച്ച് രാമണ്ണ റിക്ഷയിലിരുന്നു. റിക്ഷക്കാരൻ ഒരുപാട് തളർന്നിരുന്നു. അവന്റെ വിയർപ്പിന്റെ മണവും വാവിട്ടു കരയുന്ന പാവകളുടെ ശബ്ദവും രാമണ്ണയെ അസ്വസ്ഥനാക്കി.

കഴിഞ്ഞ വർഷത്തെ പൂരത്തിന് അയൽഗ്രാമമായ രാമക്കൽമേടിലെ ജന്മിയുടെ മകളായ മല്ലികയെ കണ്ടതും തന്റെ പ്രേമവും തുറന്നുപറഞ്ഞ് നാലാം നാൾ ജന്മിയെ വെല്ലുവിളിച്ച് മല്ലികയെയും കൂട്ടി പടിയിറങ്ങി വന്നതും ഓർത്തപ്പോൾ തന്റെ പൗരുഷത്തെ ഓർത്ത് അവൻ ചെറുതായെന്ന് അഭിമാനിച്ചു. പാവം മല്ലിക താഴ്ന്ന ജാതിക്കാരൻ കീഴാളന്റെ കൂടെ ജീവിക്കുന്നതിൽ അവളെത്ര പ്രാകുലതകൾ കേട്ടു! ഊരുവിലക്കിന്റെ പേരിൽ എല്ലോരും മാറ്റിനിർത്തിപ്പോ അവളും ചിന്തിച്ചു കാണില്ലേ, ഈ ചെയ്തത് തെറ്റായിപോയിന്!

എന്തായാലും ഇന്ന് തന്റെ മടിയിൽ കാറിപ്പായയിൽ കെട്ടിമുറുക്കിയ നിലയിൽ ജീവസ്സറ്റ് കിടക്കുമ്പോൾ അവൾ സന്തോഷവതിയാക്കുമൊന്ന് രാമണ്ണ കരുതി. കാരണം ഇന്നുവരെ താനവൾക്ക് നൽകിയത് നൊമ്പരങ്ങൾ മാത്രമല്ലേ. മരണത്തിലേക്കിലും അവൾ സ്വസ്ഥയായിരിക്കുമല്ലോ. രാജ്യവിസ്തൃതി സർവ്വേപ്രകാരം അനധികൃതമായി കെട്ടിപ്പൊക്കിയ ഊരെന്ന് മുദ്രകുത്തി സർക്കാർ തിരുവക്കോട്ട്കാരെ തള്ളിപറയുമ്പോഴും ചുറ്റും എന്തുനടക്കുമെന്നറിയാതെ മല്ലിക്ക മരണം തിന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു.വൈകാതെ എല്ലാം കഴിഞ്ഞു. ആരും വിളിക്കേൾക്കാത്ത ലോകത്തിലേക്ക് ഉദരത്തിൽ തന്റെ കുഞ്ഞിനെയും വഹിച്ചെട്ടുത്തുകൊണ്ട് മല്ലികയാത്രയായി! അല്ലെങ്കിലും കൃഷിപണിയെടുത്തും ജന്മിമാരുടെ വീടുകളിൽ കൂലിപണി ചെയ്തും ആ കീഴാളന്മാർ കെട്ടിപ്പൊക്കിയ ഊരിനെ അനധികൃതമെന്ന പറയാൻ സർക്കാരിന് എങ്ങനെ സാധിച്ചു? പ്രതിഷേധത്തിന്റെയും പകയുടെയും ആയിരം തീപന്തങ്ങൾ ഉള്ളിൽ കത്തിയമരുമ്പോഴും രാമണ്ണ നിശ്ബദമായിരുന്നു. ചാവാലിപട്ടകൾ കുരച്ചിട്ടിതുവരെ രാജനീതികൾ തിരുത്തപ്പെട്ട ചരിത്രം ഇല്ലല്ലോ. ആട്ടിയോടിക്കും, അല്ലെങ്കിൽ തല്ലിക്കൊല്ലും.

തിരുവക്കോട് കടന്ന് തൊട്ടടുത്ത ഗ്രാമത്തിലേക്ക് കാൽവയ്ക്കവേ പെട്ടിക്കരച്ചിലുകളുടെ മനംമടുപ്പിക്കുന്ന ശബ്ദം കാറ്റിലലഞ്ഞു. ഏതോ വ്ജനപ്രദേശത്ത് റിക്ഷ നിർത്തി.ഇനിയെങ്ങോട്ട് പോകണമെന്ന് അയാൾ ചോദിച്ചപ്പോൾ രാമ്മണ്ണ അയാളെ നിസ്സഹായി നോക്കി. “ഞങ്ങളെ ഇവിടെയിറക്കു,ഇനിയുള്ള വഴിയിൽ ഞാൻ നടന്നുപോയ്ക്കോളാം”. തന്റെ പ്രിയമതിയുടെ ശരീരം ചുമലിൽ താങ്ങി അവൻ റിക്ഷയിറങ്ങി. അവളെ സംസ്കരിക്കാനുള്ള സ്ഥലമെങ്കിലും തരാമായിരുന്നു.കഴുക്കന്മാർ! മല്ലികയുടെ ശവം എറിഞ്ഞുകൊടുത്താൽ അതും കൊത്തിതിന്നാൻ മടികാണിക്കില്ല.

താമസിക്കാൻ ഭൂമിയിലാത്തവൻ ഇനിയേങ്ങേട്ട് പോകാനാണ് തൊട്ടടുത്ത് കാണുന്ന പുഴയെ ലക്ഷ്യം വച്ച് രാമണ്ണ നടന്നു. ഇനി ഈ പുഴയെയും ആരെങ്കിലും മുറിച്ച് മാറ്റുമോ?

പാവപ്പെട്ടവനെന്നും പണക്കാരനെന്നും കീഴാളനെന്നും ജന്മിയെന്നും വേർതിരിവില്ലാത്ത ഒരു ലോകത്ത് എത്തി ചേരാനാവുമെന്ന് ഉറച്ച വിശ്വാസത്തോടെ പുഴയുടെ ആഴങ്ങളിലേക്ക് രാമണ്ണ അവന്റെ ഭാര്യയോടും കുഞ്ഞിനോടുമൊപ്പം യാത്രയായി. സ്വർഗത്തിലേക്കുള്ള അവസാന പാലായനം.

- അനശ്വര.കെ.പി

ഇവിടം ഇങ്ങനെയാണ്

കണ്ടതെല്ലാം കാഴ്ചയിൽ നിന്ന് പലായനം ചെയ്യുകയാണ്.......വൃത്തിഹീനവും ഇടുങ്ങിയതുമായ സ്റ്റേഷനുകളും മിന്നൽ വേഗത്തിൽ പാഞ്ഞുപോയ നീലതീവണ്ടികളും ഇടയ്ക്കിടെ ഹരിതാഭാവിതറിയ പാടങ്ങളും കണ്ണിനെ വരണ്ടതാക്കിതീർത്ത തരിശുനിലങ്ങളും നിഗൂഢമായ വനാന്തരങ്ങളും അന്ധകാരം നിറഞ്ഞ കരിങ്കൽ ത്തുരങ്കങ്ങളുമെല്ലാം. അതും സെക്കന്റുകൾ വേഗത്തിൽ....

ഒരു ഞെട്ടലോടെ ഫോണൊന്നു വിറച്ചു പിന്നീട് കരിവള്ളൂറിന്റെ അർഥഗാംഭീര്യമേറിയ ഒരു കവിതയും. ഒട്ടേറെ ആലസ്യത്തോടെ ഫോണിൽ വിരൽ തലോടി ചെവിയോട് ചേർത്തു.

“ഹലോ.....ഇത് സ്മൃതിയല്ലേ......ഞാൻ അമ്മാവന്റെ.......”

“ആഹ്.....മനസ്സിലായി...എന്താകാര്യം?”

“നീ എവിടെക്കോ 'തനിച്ച് ' പോകുകയാണെന്ന് കേട്ടു.ശരിയാണോ?”

“അതെ ഒന്നു രണ്ടു സംസ്ഥാനങ്ങലിലേക്ക് പോകുകയാണ് കുറച്ച് ഇന്റർവ്യൂകൾ എടുക്കാനുണ്ട്.റിപ്പോർട്ടർക്ക് അൽ പംതിരക്കായതു കൊണ്ടാഞാൻ.....”“സൂക്ഷിക്കണം......നീ തനിച്ച് തന്നെയാണോ അതോ....?”

“തനിച്ച് തന്നെയാ...ശരി അൽപം തിരക്കുണ്ട്....”

മന്സ്സിൽ ഒരുതരം പ്രതിഷേധം ഉടലെടുത്തിരുന്നു.വെറുപ്പും വിദ്വേഷവും കല്ലാക്കിതീർത്ത പ്രതാശകൾ നിറംചാലിച്ച മഹത്തായ ലക്ഷങ്ങൾ ഊർജം പകർന്ന ഒരു തരം പ്രതിഷേധം. ഫോണിലെ ബാറ്ററി കോളത്തിൽ ചുവപ്പ് കൊടിനാട്ടിയിരുന്നു.ഇത്തരത്തിൽ എത്ര കോളുകളും മെസ്സേജുകളുമാണ് ഇന്നും ഇന്നലെയുമായി തന്റെ ബാറ്ററി പലറിനെ കാർന്നുതിന്നത്.

സത്യത്തിൽ തന്റെ യാത്ര ഇന്ത്യയുടെ യാഥാർതത്ഥ്യങ്ങളിലേക്ക് വഴിതിരിച്ച് വിടാനാണലൾ തീരുമാനിച്ചത്. ഒന്നാമത്തെ യാത്ര...... “ജയ്ശ്രീറാം”വിളിമുഴക്കാത്തതിനാൽ കൂട്ടമർദനത്തിൽ ജീവൻ പൊലിഞ്ഞ ആ യുവാവിന്റെ വീട്ടിലേക്കായിരുന്നു.രണ്ടാമത്....ക്ഠവ ബലാത്സംഗത്തിനിരയായ ആ പിഞ്ചുകുഞ്ഞിന്റെ വീട്ടിലേക്ക്...മൂന്നാമത്തെ യാത്ര അന്തരീക്ഷമലീനികരണത്തിന് ലോകത്തിൽ തന്നെ ഉത്തമഉദാഹരമായെടുക്കാൻ കഴിവുള്ള ഇന്ത്യയുടെ വീരപുരാതന

തലസ്ഥാന നഗരിയിലേക്ക്....നാലാമത്തെ യാത്രപുണ്യപരിപാവനമായ മഹാത്മാഗാന്ധിയുടെ അന്ത്യവിശ്രമസ്ഥലത്തേക്ക്.

ഒരു ദീർഘനിശ്വാസത്തോടെ ട്രെയിൻ ലക്ഷ്യസ്ഥാനത്ത് എത്തിച്ചു. ഓവർ ബ്രിഡ്ജിലെ പടികൾ കയറവേ ശുഷ്കിച്ച നാലഞ്ചു കൈകൾ അവളുടെ കാലുകളെ തടഞ്ഞു. കണ്ണുകളിൽ പ്രാരാബ്ധത്തിന്റെയും ദുഃഖത്തിന്റെയും ആന്തരശ്രുതി ഉൾച്ചേർന്ന ഒരു ദയനീയമായ ഭാവം നിഴലിച്ചിരുന്നു.ഒരു മനുഷ്യനെ വേരോളം തകർക്കാൻ കെൽപ്പുള്ള ഒരുതരം വികാരം...... ഒന്നാമത്തെ ലക്ഷ്യസ്ഥാനം നിരാശയാണവൾക്ക് സമ്മാനിച്ചത്. തകരഷീറ്റുകൾ തലയിലേന്തി തോളോടുതോൾ ചേർത്ത് നിന്ന ഒരു പറ്റം കുടിലുകൾ ഏറെ പണിപ്പെട്ടു കണ്ടെത്താനായെങ്കിലും,ഒരു പൊട്ടിയ കലമല്ലാതെ മറ്റൊന്നും അവിടെ അവശേഷിച്ചിരുന്നില്ല. കണ്ടാഴ്ചകൾക്കു മുൻപേ അവടുള്ള ഒരു വൃദ്ധയും വൃദ്ധനും എവിടെക്കോ പലായനം ചെയ്തു എന്നാണറിയാൻ കഴിഞ്ഞത്. രണ്ടാമത്തെ ലക്ഷ്യസ്ഥാനവും ശൂന്യമായ ഒരു ചെറ്റക്കുടിലായിരുന്നു. മനസ്സിലൊരു നൂറു ചോദ്യങ്ങൾ...അവരെ കണ്ടെത്താനാവാത്തതിലെ കഠിന നിരാശ....

വീരപുരാതനമായ തലസ്ഥാന നഗരി....തന്റെ മൂന്നാമത്തെ ലക്ഷ്യസ്ഥാനം.... ഡൽഹി....തലയെടുപ്പോടെ എഴുന്നു നിന്ന ചരിത്ര സ്മരണകളുടെയും പാർലമെന്റ് മന്ദിരം എന്നിങ്ങനെയുള്ള ഒരുപാട് കെട്ടിടങ്ങളുടെയും നടുവിൽ നേട്ടോട്ടമോടുന്ന 'മാസ്ക് ' ധരിച്ച കണ്ടതെല്ലാം കാഴ്ചയിൽ നിന്ന് പലായനം ചെയ്യുകയാണ്.......വ്യത്തിഹീനവും ഇടുങ്ങിയതുമായ സ്റ്റേഷനുകളും മിന്നൽ വേഗത്തിൽ പാഞ്ഞുപോയ നീലതീവണ്ടികളും ഇടയ്ക്കിടെ ഹരിതാഭാവിതറിയ പാടങ്ങളും കണ്ണിനെ വരണ്ടതാക്കിതീർത്ത തരിശുനിലങ്ങളും നിഗൂഢമായ വനാന്തരങ്ങളും അന്ധകാരം നിറഞ്ഞ കരിങ്കൽ തുരങ്കങ്ങളുമെല്ലാം. അതും സെക്കന്റുകൾ വേഗത്തിൽ....

ഒരു ഞെട്ടലോടെ ഫോണെന്നു വിറച്ചു പിന്നീട് കരിവള്ളൂറിന്റെ അർഥഗാംഭീര്യമേറിയ ഒരു കവിതയും. ഒട്ടേറെ ആലസ്യത്തോടെ ഫോണില് ഒരുപാട് പാവകളുണ്ടായിരുന്നു. റോഡിനിരുവശവും നിരന്നു നിന്ന കെട്ടിടങ്ങളിൽ ഭൂരിഭാഗവും ഉറപ്പുള്ള താഴുകൾ കൊണ്ട് ബന്ധിച്ചതായിരുന്നു. എന്താമിവിടെ സംഭവിക്കുന്നത്....? ജനസംഖ്യവർധിക്കുന്നതിനോടൊപ്പം ഇവിടെ മറ്റുപലതും വർധിക്കുകയാണോ....? മനസ്സുതുറന്നൊന്ന് കരയാൻ തോന്നുകയാണ്.... പക്ഷേ ഈ കോടാനുകോടി ദുരിതബാധിതരുടെ സങ്കടങ്ങൾ കരഞ്ഞു തീർക്കാൻ മാത്രം ശക്തമാണോ താൻ?

എവിടെയാണൊരാശ്വാസം....? രാജ്ഘട്ടിലെ മഹാത്മാവിന്റെ ശവകുടീരത്തിൽ കൈകൾകൂപ്പി കണ്ണുകൾ ആവുന്നത്രെ അടച്ച് സങ്കടങ്ങളെല്ലാം ഒഴ്കകികളയാൻ പൂർവാധികം ശക്തിയോടെ പരിശ്രമിക്കുമ്പോഴും ഗാന്ധിയുടെ ശവകുടീര്തതിനു മുകളിൽ എഴുതിയ,അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആന്ത്യവചനമായ 'ഹേറാം', മതഭ്രാന്തക്കിടയിൽ പൊലിഞ്ഞുപോയ ആ യുവാവിനെ വീണ്ടും ഓമ്മിപ്പിച്ചു.ഇവിടെപ്പോലും തെല്ലൊരാശ്വാസമില്ല....

"എന്താ? ഗാന്ധിജിയുടെ ആത്മാവുപോലും ഇന്ത്യയിൽ നിന്ന് പലായനം ചെയ്തോ?"

– അനശ്വര.കെ.പി

THE REAL STORM CHALLENGER

The day was quite misty and Raji wasn't able to resist the cold walking aside the Bisden's lane Mr pashan noticed Raji stressed by her way and Mr pashan exclained "woah" Raji why you seems to lie unstiff, had something want wrong.
His question continued and ended in a deep silence and Raji walked away in a distasteful way. Taking a deep breath she followed the way straight to her villa and got shut in a room of clocks. Following her, Mrs Jane her mom came with a cup of coffee and she avoided it with a false behaviour. The room was null with darkness and the sounds of clocks 'Twik, Twik,'woke her up from the sleep.
Taking a second. She stasted "what am i up to?"falling into the questions Raji went through the last night.

The pasty mood was on, girls dancing, young man clashing their glasses and the DJ Tanz playing music. Raji with Malik' Zayna, Tapsi joined the pasty. Malik and Tapsi were having vodka's and were crazily madded by the music Raji with Malik, Zayna, Tapsi joined the pasty. Malik and Tapsi were having Vodkas's and were crazily madded by the music and were crawling and moved as a snake into the floor.
I? how can i do all that "? It seems ugly for Raji and she had a glass of wine and enjoined the pasty from the lawn outside. Being accompanied by noon Raji sat there and stasted handing her girlish songs. As a sudden wind, a young man of handsome came and sat beside her cheering gums. Who? Questioned Raji "I am Lahan", a voice which was just lovely."oh let me get you?" Raji exclaimed."I am Lahan simple and clam, said Lahan Why are you here beside me? Enjoy the party happening inside Noah it seems as a bored one and I prefer siding beside you Rag' s sweat gland starting secreting her emotion with surprise she asked How come you know me? I am just a girl of stupidly and ugliness" Her word ended and he replied The day was quite misty and Raji wasn't able to resist the cold walking aside the Bisden's lane Mr pashan noticed Raji stressed by her way and Mr pashan exclained "woah" Raji why you seems to lie unstiff, had something want wrong. His question continued and ended in a deep silence and Raji walked away in a distaste ful way. Taking a deep breath she followed the way straight to her villa and got shut in a room of clocks. Following her, Mrs Jane her mom came with a cup of coffee and she avoided it with a false behaviour.

The room was null with darkness and the sounds of clocks 'Twik,Twik,'woke her up from the sleep. Taking a second. She stasted "what am i up to?"falling into the questions Raji went throungh the last night.The pasty mood was on, girls dancing, young man clashing thier glasses and the DJ Tanz playing music.Raji with Malik' Zayna, Tapsi joined the pasty. Malik and Tapsi were having vodka's and were crazily

madhed by the music Raji with malik, Zayna,Tapsi joined the pasty. Malik and Tapsi were having Vodkas's and were crazily madhed by the music and were crawting and moved as a snake into the floor. "I ? how can i do all that "? It seems ugly for Raji and she had a glass of wine and enjoined the pasty from the lawn outside.Being acconpanied by noone Raji sat there and stasted chanding her girlish songs.As a sudden wind , a young man of handsome came and sat beside her chevring gums.Who ? Questioned Raji " I am Lahed with a laughter OH....really I prefer stupidly the most oh .. why are you following my words ?shouted Rag I did follow you words.... words of lahan started tnueling her one by one "Atuaiiy you do know me before rag" please but me know .."I am lahan by the way storm- challenger at instagram oh.... my god...was it you? I can t even believe my eyes and body ok. home come you know that am here?

"Relax Relax lit me till i haven't seen you for the past 4days in inst a and being nervous i came here to inst you my heart for a moment both had a moment and his told tine hips touched hers... both of theirs exterminate happening and attraction ended in the room of Tharjad's guest house. She had a glass of wine and had some gossips and take with him after tow room was mess in the morn and Rag was inst the led with a shots towel a hove hes

She was shaking head of ling not filing steal masks on her lips and those were reddenned.The room was empty other then her without any being inside Being recollecting her past hours , which is just like a empty box ,she ended with a roar of angry and pity for drinking the urine .she covered her up and got out the house and them got walked aside the bisden's lane and ended at her house and not understating what to do with the cheat she gets closed and in her room avoiding her mother.
Then she had a moment of thoughts and not to let him let go ! She had a bath and cleaned her up. Many thoughts went inside hers and at last had a plan .

She wrote a letter to mr. Parhan, who is the elder brother of lahan and who was a royal policeman too. Explain the last night's situation an accompaning them she printed some of here her photo with laham and how she got. Shaped in his trap and also she understood that that she had done this with many girls by going through his message in Instagram when she locked his account . She posted the letter personally to him after that she had consulted a doctor and took the medial measurs for her body and health .Coming back from the hospital,she had a meeting with the police man Pashan and he understood the story behind her sadness in the morning . The just shooked her head and pardoned her. Later the night came and ragifeel into a deep sleep and when sun came .she woke at 11o clock and by sipping a cup of coffee .she turned on the t.v news and the news was "the boy behind the sex-racket is caught by his own brother". hearing this her aim seemed fulfilled and a criminal has bean caught by his brother ,she continued her day with a simile by cracking her mobile first .Moral: people are always

around us to trap us so we must don’t get into there trapes and trap those people with our strength and host the flag of success in life.

-Amal Jyoth

Conspiracy

My life was terrible. It was like a bloody brilliant dream. My father was a farmer and he also committed suicide like other majority of farmer. My mother a house wife worked hard to look after me and my brother Rahul she was afraid of every thing and fear of the upper cast fear of money leaders.

One day I took decision I will help my mother I will achieve my dream to be an IAS officer I will help all farmer who are in misery....I got up from chair my mother was knitting cloth my brother...he is out some where. I asked my mother. Mother what do we have in our kitchen, I am starving, my child today was unlucky day we don't have any food the only thing we have was some bread. I gave to your brother she replied I didn't say a word because I know my mother was help less I saw it in her eyes. I went to the kitchen the pot was empty I screamed mother I can't get some water the government said that they will do the needful things for the people like us now look we don't have sufficient water by hearing this my mother replied

"the government only need us of the time of election, after that we are worthless, It was unhappy to hear this I knew Its not here fault I took the pot and walked out...I said mother I am going to take some water from the panchayath pipe.

I tried to walk faster but hunger made me slow, after 10 minute walk I reached my destination, I kept the pot under the pipe and turned it on...but, there was no water I thought by seeing this that my head was gone exploded I couldn't do any thing who am I? I am just a girl of low cast. But I saw a pipe line connected between the Panchayath pipe line and Manowar sugar cane field I was correct Manowar the wealthy farmer and he was a Brahmin I straightly went to my home kept the pot and walked to my uncles house which was a quarter mile away my mother was staring at me oh.. she asked where are you going?" I replied to your brother' s house".

My uncle was working as a watchman in sheets house when i reached their he was sitting on a half broken chair and he was starting to light and feed, when he saw me he smiled and asked come on my child why are you up set? I think sandy is not well give her some water dev aunty brought me some water I drank if and said that manor is talking

water from the panchayath pipe line so we don’t get sufficient water uncle replied “Don’t say his name, we people hope lower caste should not call this name, we should call him ‘sir’ I was very angry to here that, we are also human beings, this caste system is just bullshit, you know a Dalit named an bedkas is one of the greatest personalities our nation has ever seen.” Uncle kept quite, his son was coming to his house his so me and gave a smile after that he looked at me his eyes was asking “what is the matter?”I replied that Manohar has taking away our water, you are educated, we can draft a complaint to the panchayath he smiled and said “you are also educated, you studied till 10th!!” I asked him again “Can you come with me? Or not?” he said “be people can file a complaint, but its of no use nothing is going to happen, that Manohar bought the officers in the panchayath.” By hearing that person with money can do anything. So I asked my uncle to help me continue my studies but he said “you are just a girl, what are you going to do after studies? Go help your mother”. I asked again and again and he said yes!

Years passed, I completed my studies. I was ready to achieve my dream I wrote the examination and yes, I succeeded. My brother had no interest in studies, eventually he also became a watch man but, he supported me. Finally, the results were published I became an IAS officer. I was appointed as the sub collector of my district. The first think I was going to do was to help farmers and yes people like me who are unable to lead a good life. I suggested the collector my ideas, he neglected it, I asked “why? We are supported to help people not to torture them”. He brought a mirror and said “look at your self in it, your a girl of a low caste, you are nothing else but garbage... and yes if your report this incident to higher officials I will come to see you, and you won’t like it “. I was afraid to hear all this, their exited a conspiric theory that a girl/boy of a lower caste is nothing, and a girl like me couldn’t do anything. I thought that who are responsible for this, my mind gave me an answer. The people but it includes me then am I also responsible? Yes, I am a person like me who was afraid to raise my voice is responsible, A person like my uncle, my mother, my father, everyone in this world responsible. But I needed to change that. I knew there will be some people with a good heart and I was right. I reported the rent incident, and wrote a letter to the president explaining the misery of people like me. To my amazement the president wanted to see me, and when I saw him I explained everything. He was ready to do something for the people of our country. He brought changes in the existing system. He appointed officials to examine the peoples lives, and established anti- corruption commit. The majority of the people were saved. I went to sleep, and when I woke up the following day I was successful.... I tasted victory.

-Anaswara K.P

****

SUCCESS AN IMPOSTER

Dhyan, a fourteen yeas old boy is a teen rebel. His views about the world is very dark. He is a lonely boy who didn't believe in kindness ant of ten bullied other children

One day, he was walking down the street and saw a little boy who had accidently stepped on him the other day, and decided to approach him. The little boy became scared as soon as Dhyan came to his view because he was known for his bad reputation. Dhyan suddenly shouted some thing just to scare the little boy a bit and the little boy tripped oner a hard brick beside him and fill back wards simultaneously. He then started bawling his eyes out and Dhyan started to freak out. He didn't actually want to hit him that much. He just wanted to warn this little boy and tell him not to mess with him. Dhyan felt a pang of guilt in his heart. The little boy's parent came sunning towards him from the near by store and they all realized that the little boy actually broke his leg Dhyan felt worse this time. He just didn't mean to do all of those things so he left that place immediately. He felt so bad and started to kick the stone on the ground while walking. He stopped was a tree beside the river and saw a girl who was jumping continuously It looked lire she was trying to grab some thing. He asked the girl what the matter was and found out that the girls shoe was hung on the tree branch his some other mean girls. As he was feeling so bad for the little boy earlier, for the spiritist time in a while, he decided to help someone and see what happens. He told the girl that he would help her and grabbed stick to try and get the shoe. He surly wasn't tall enough to do that but he tried. After trying for sometime, he got a hold of the shoe by the strike, but, at the same time a can went past them on the other side. This started him and he dropped the shoe in the river. He felt like there was no point in trying to help. He slatted walking. again and decided to go to the cafe on the other ride of the road. But them, he saw an old lady who schemed like she was trying to cross the road. He successfully helped her the road but after some hour realized that she didn't actually mount to cross. All these spreading

kindness and helping were most terrible ideas ever. He felt like he shouldn’t have tried in the first place. He then decided no to go to the cafe, and went home instead. It was starting to get back. He had his dinner went to bed shortly. He was thinking about all the thinks happened that day and decided to remain the same and not be kind. He was tired to every thing and felt angers towards everyone.

The next morning, he got Reads for school as it was a noonday and he looked out the window. Surprisingly, he saw the little boy who he hurt yesterday and he was walking down the street with his sister. He suddenly became very happy because he realised that the little boy didn’t actually break his leg. Then he noticed his sister, who was the girl he tried to help yesterday. She was wearing what seemed like brand new shoes:‘this is a good start of the day’ he thought. He then approached the siblings and apologised to the little boy. He forgive him and said that it was fine because he was okay now. It was hard for Dayan to apologise because he have never done that before. Then, the sister told him that their uncle got both of them new pairs of shoes and that she was actually happy because she also said that she tried several times to destroy the shoe because she wanted her uncle to buy her a new one. He felt like their thinking were similar and that they could be friends. Then, an old man approached the three of them and started to thank Dhyan because, because of him, the old man’s was able to find his wife, who had some sort of memory problem and roamed around the street yesterday. Suddenly, Dhyan started feeling so good because he realised that he was successful in trying to be kind. He actually helped others and even made some friends. He also realised that success is not always what is seems. What looks like a disaster. One day might be a great success the next day. Dhyan finally decided to live the rest of his life being kind to others.

-Lakshmi M S

BROKEN WINGS OF BROTHER HOOD

Where is the love?
The children are crying
What I see every where is just tire!

Where is our brother hood?
If have been vanished with humanity.
Now we humans are fighting like
Stray dogs for monkey.

Where is our human blood?
If have been frozen with the evil
essence of selfishness.

Where is our kind heart?
And what we see now is that
there is no which differences between
our hearts and dark rough stones.
Brother hood! the meaning of brother
hood have been rewritten by evil hand.

What is the difference between us?
Is it just that some are rich, some
poor, some fair, some bleach, some
powerful, some oppressed?
The only thing visible in today
world is that humans children of
mother earth our fighting just for
the name sake of monkey, caste, religion

oh enjoyed! where is our brother hood?

Where is our love?
The answer is b loin in the wind.

Where are the white doves?
Where are the flower?
It have nipped by cruel hands

But we will rise up
we will rise up like a breath of dawn
we will rise up like a sky scraper

If we keep on gazing, at last we can see a large,
ex pensive sky of liberty

year we will rise up
I am just waiting for a day, a
day when, we all will vein our hearts,
and elf us rise the voice the of brother hood

yeah, this is my fight song.
I might only have one match,
but i can make an explosion

-Karishma V.V

I toWe

I am like a shining star many super stars. A world of starfishes connected with heart other than blood. We live under the same shad of sparks. And dare me someone to break the chain of bond.

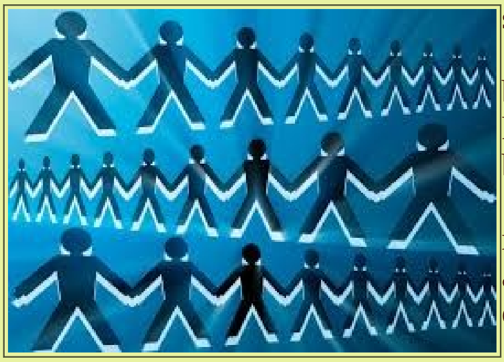

Let the masters take away our breath. Let the sorcerers such away our blood. Let the king hang us to death. But still we stand together with brother hood.

We are one body connected with many hearts neither evils nor gods can crush us up. We are brothers born from different mothers. We dare to eat together same soup.

“We are one not hundreds.
Let the world know our bond.
We ain’t friends, relative, we are brothers.
And die for our brother hood”.

- Gagana M.K

******

न सोचा में वह सपनों का

बडी मुँशकिल से हडा दी थी मे
वह किताब
अन छोटी हाथो ने
ुसे ना छोडे पकड रखा था।

मिटी को हिलाकर
खुल दी मे वह किताब
टुट गया मेरा मन
आंखे बरसने लगा।

न जानते थे

कि मे....!
बस ! और नही ।
टुट न सकते
ेक और सपना िन हाथो से।
कृतिम हाथो से मिटी हटाते वकत
न सोचा मे वह सपनो के..
जो मर रहा था..।

- अमया

THE END

-THANK YOU